

בש"פ 2938/14 - רמזי פחמאוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2938/14

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור

המבקש: רמזי פחמאוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 20.4.2014 ב-עמ"י 28960-04-14 שניתנה על ידי כב' השופט כ' סעב

בשם המבקש: עו"ד רומן קלוגרמן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט כ' סעב) ב-עמ"י 28960-04-14 מיום 20.4.2014, אשר קיבל את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בחיפה לדחות את בקשת המשיבה לעצור את המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 15.4.2014 התפרץ המבקש לדירת המגורים של שכניו בכוונה לגנוב. העורר נכנס בעד דלת הכניסה אשר היתה סגורה אך לא היתה נעולה וגנב מהדירה טלפון סלולארי מסוג "אייפון" ומטען, כל זאת בשעה שבת המשפחה לנה בדירה.

4. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים. בית משפט השלום בחיפה (השופטת ג' בסול) קבע כי על אף עברו המכביד של המבקש ולמרות התעוזה והפשטות שבמעשיו, לא ניתן לבסס בעניינו את אחת מעילות המעצר הקבועות בחוק. בית משפט השלום הורה על שחרורו בתנאים מגבילים אשר יבטיחו את הרחקתו ממקום מגוריו. בעניינו של המבקש לא הוגש תסקיר מעצר ולא הוצגו חלופות מעצר.

5. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי בחיפה. בית המשפט קיבל את הערר וקבע כי המבקש יישאר במעצר עד להגשת תסקיר מעצר בעניינו, אשר בו יתייחס שירות המבחן למסוכנות המבקש לצורך קיומה של עילת מעצר וכן, במידת הצורך, תיבחן חלופת מעצר. בית המשפט ציין כי למבקש הרשעות קודמות, בין השאר בעבירות רכוש, אלימות וסמים, אשר יחד עם נסיבות ביצוע העבירה, שכללו התפרצות לדירה בצהרי היום בצורה המעידה על התנהלות שאינה תמימה ואקראית ובאופן שיש בו תחכום, מצדיקים את בחינת הצורך בהחזקתו של המבקש במעצר עד תום ההליכים. בית המשפט קבע בנוסף כי תנאי השחרור שקבע בית משפט השלום אינם מצמצמים את מסוכנות המבקש מהמשך ביצוע עבירות, והורה כי הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים יוחזר לבית משפט השלום לאחר קבלת תסקיר המעצר. נקבע כי על בית משפט השלום לקבוע מועד מוקדם ככל הניתן להמשך שמיעת הבקשה.

הבקשה

6. הבקשה נסמכת על מספר טיעונים ובראשם הטענה כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר הורה על הארכת המעצר מבלי לקבוע שקיימת עילת מעצר ומבלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לצורך קביעת קיומה של עילת מעצר בעבירות רכוש. המבקש טוען כי שגה בית המשפט כשקבע שבנסיבות ביצוע העבירה קיים תחכום וכאשר נתן משקל לעברו הפלילי וקבע שיש הצדקה להמשך החזקתו במעצר.

7. המבקש טוען כי עניינו מעלה שאלות עקרוניות, ובכללן שאלת התנאים הנדרשים לצורך קביעת קיומה של עילת מעצר בעבירות רכוש וסמכותו של בית המשפט להאריך מעצר מבלי לקבוע שקיימת עילת מעצר.

דיון והכרעה

8. הבקשה אינה מעלה שאלה עקרוניות המצדיקה מתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

9. התנאים המקימים עילת מעצר בעבירות רכוש נדונו לא אחת בפסיקה, וזאת גם בנסיבות הדומות לעניינו של המבקש (ראו והשוו: בש"פ 1221/11 קוזלי נ' מדינת ישראל (27.02.2011) (להלן: עניין קוזלי); בש"פ 3110/13 אבו עמוד 2

עסא נ' מדינת ישראל (29.04.2013); בש"פ 5043/13 גיעאן נ' מדינת ישראל (24.07.2013); בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 268, 272 (1998)). עבירות רכוש עשויות להקים עילת מעצר והכל תלוי בנסיבות הקונקרטיות. טענותיו של המבקש נסבות סביב השאלה האם בנסיבות הקונקרטיות מתקיימת עילת מעצר. בהתאם לזאת, לא ניתן לקבוע כי עניינו מעלה שאלות בעלות חשיבות ציבורית ועקרונית ואף לא מתקיימות בו נסיבות אחרות אשר עשויות להצדיק מתן רשות לערור, בהתאם למבחנים אשר הותוו בפסיקה (ראו והשוו: בש"פ 7950/13 רסולי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לפסק דינו של השופט צ' זילברטל (26.11.2013); בש"פ 3492/13 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 לפסק דינו של השופט י' דנציגר (21.5.2013); בש"פ 2516/13 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 לפסק דינו של השופט צ' זילברטל (11.4.2013); בש"פ 6606/13 צרפתי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 לפסק דינו של השופט א' שהם (30.10.2013)).

10. בעניינו של המבקש טרם ניתנה החלטה לגבי מעצר עד תום ההליכים. החלטת בית המשפט המחוזי מושא הבקשה הינה בגדר החלטת ביניים אשר אינה מצדיקה, לעת הזו, את התערבותנו (והשוו: בש"פ 9583/11 אלטלאקה נ' מדינת ישראל, פסקה ו' לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין (27.12.2011); עניין קוזלי). גם אם ישנם טעמים לכאן ולכאן, ובכלל זאת טעמים אשר עשויים להצדיק מתן רשות לערור על החלטה על מעצר עד תום ההליכים, הרי שלאחר קבלת התסקיר ומתן החלטה בבקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים, אם יהיה צורך בדבר, יוכל המבקש להעלותם פעם נוספת.

11. בית המשפט המחוזי ציין כי על בית משפט השלום לקבוע מועד דיון מוקדם ככל האפשר ואין לי אלא להצטרף לקביעתו.

12. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז בניסן התשע"ד (27.4.2014).

המשנה לנשיא